

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Miks Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt felperesnek a Tóth és Tóth Ügyvédi Iroda (....) által képviselt..... alperes ellen korrekciós elszámolásból eredő tartozás megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. július 1. napján kelt 34.G.40.886/2015/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 557.500 (Ötszázötvenhétezer-ötszáz) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a földgázelosztói tevékenységét a Hivatal által kiadott működési engedélye alapján végzi. A felperes mint földgázkereskedő az alperessel mint földgáz elosztóval 2009. június 29-én egyedi földgáz-elosztási szerződést (továbbiakban: Elosztási szerződés) kötött a felperes által értékesített földgáznak az alperes elosztó hálózatának belépési pontjától (elosztóhálózat belépési pont) az elosztóhálózata kilépési pontjáig (elosztóhálózat kilépési pont) történő szállítására, az általános és egyedi feltételek, a szerződés 1. számú mellékletében rögzített alapadatok alapján. A szerződés 1. pontja szerint a felperes mint földgázkereskedő földgázt értékesít a fogyasztóknak, az elosztói engedélyes alperes elosztói hálózatán keresztül. Az Elosztási szerződésben a felek rögzítették, hogy a jogviszonyukra a szerződés mellékleteként csatolt Általános szerződési feltételek (továbbiakban: ÁSZF), az alperes Elosztói Engedélyes Üzletszabályzata (a továbbiakban: Üzletszabályzat), az Üzemi Kereskedelmi Szabályzat (továbbiakban: ÜKSZ), valamint a hatályos jogszabályok az irányadók.

A szerződés 7. pontjában kikötötték, hogy az alperes a leolvasott mérőállásokat a tárgyhót követő hónap 5. napjáig rendelkezésére bocsátja a felperesnek a szerződés szerinti formátumban és a szerződés szerinti adattartalommal meghatározott módon. A felek a szerződést 2009. július 1. napjának 06. órájától határozatlan időre kötötték.

A ... Hivatal (a továbbiakban: ...) 2010. január 5. napján kelt szám alatti határozatával a felperes részére a 242/2009. számon kiadott földgáz-kereskedelmi működési engedélyt 90 napra felfüggesztette, majd a 2011. április 1. napján kelt 200/2011. szám alatti határozatával a felperes részére kiadott engedélyt 2011. április 13. napjával visszavonta, tekintettel arra, hogy a felperes a működési engedélyének 90 napos felfüggesztésére vonatkozó időszak lejártát követően sem volt képes teljesíteni a felfüggesztő határozatban meghatározott feltételeket, a földgázkereskedelmi tevékenység folytatásának előírásait.

A ... a 2011. augusztus 31. napján kelt 723/2011. szám alatti határozatával kötelezte az alperest, hogy a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I.30.) Kormányrendelet (továbbiakban: GET Vhr.) 8. §-ának (1) bekezdésében foglalt korrekciós elszámolási kötelezettségének a 2011. január 13-án hatályos ÜKSZ IV. számú mellékletében foglalt „a profil alapú elszámolási rendszer részletes szabálya” fejezetben leírtaknak megfelelően 2011. szeptember 30. napjáig tegyen eleget és a korrekciós elszámolásokat végezze el a felperessel 2010. július 1. 6 óra és 2011. január 13. 16 óra közötti időszakra vonatkozóan. Felhívta, hogy a korrekciós elszámolás elvégzését követően 15 napon belül mutassa be a hivatalnak az elszámolás megtörténtét igazoló dokumentumokat és a felperessel kötött megállapodást rögzítő jegyzőkönyvet. Az alperes a határozatban foglaltakat nem hajtotta végre, az abban foglalt kötelezettségét nem teljesítette.

A felperes 2014. január 28. napja óta felszámolás alatt áll.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 30.500.000 forint és annak 2010. április 7. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti törvényes mértékű késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére. Az alperes marasztalását elsődlegesen az Elosztási szerződés alapján elvégzendő korrekciós elszámolás címén kérte a Ptk. 231. §, 232. §, a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (GET) 100. §-ának (2) bekezdése és a GET Vhr. 8. § (1) bekezdése, valamint az ÜKSZ rendelkezései alapján. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy az alperes köteles az Elosztási szerződésben foglalt korrekciós elszámolási kötelezettség megszegésével okozott kár megtérítésére a Ptk. 318. § (1) bekezdése, valamint a GET 100. § (2) bekezdése és a GET Vhr. rendelet 8. § (1) bekezdése, az alperesi Üzletszabályzat rendelkezései alapján. Harmadlagosan a kereseti kérelmét a Ptk. 339. § (1) bekezdésére alapította arra hivatkozással, hogy amennyiben az Elosztási szerződés hatálya nem terjed ki a korrekciós elszámolás elvégzésére, az alperes a jogszabályok alapján fennálló korrekciós elszámolási kötelezettségének megsértésével okozott neki kárt. A késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját középarányosan határozta meg a 2009. július 1.-2011. január 13. közötti időtartamú elszámolási időszakra tekintettel.

Kereseti állítása szerint a felperes kereskedelmi tevékenységének megszűnésekor az alperes köteles lett volna a GET Vhr. 8. § (1) bekezdése szerinti, a profilos fogyasztókhoz kapcsolódó úgynevezett korrekciós elszámolásra. Az Elosztási szerződésben részletezett elszámolás kizárólag az alperest megillető díjak tekintetében tartalmazott előírást, a korrekciós elszámolás kérdését nem érintette.

Hivatkozott a 2009. július 1-től 2011. május 12-ig hatályos, a ... számú határozatával jóváhagyott alperesi Üzletszabályzat következő rendelkezéseire:

„A földgázelosztó gondoskodik a kereskedelmi számlakiállítás alapjául szolgáló fogyasztási adatok összegyűjtéséről, a szükséges átszámítások és korrekciók elvégzéséről, és az adatok földgázkereskedőnek történő továbbításáról.”

„Az elosztói engedélyes által végzett, az alaptevékenységhez kapcsolódó szolgáltatás a földgázelosztó hálózatot igénybe vevő rendszerhasználók számára a profil alapú elszámolási rendszer működtetése, utólagos korrekciók elvégzése, pénzügyi elszámolások készítése.”

Előadta, hogy a szállítási rendszer üzemeltető a számítóművekből kiolvasott napi mérések alapján, a gázhónap lezárását követő 5. munkanapon havi végleges elszámolást készít, amelyet az Informatikai Platformon keresztül biztosít a csatlakozó rendszer üzemeltetők (így az elosztók) számára. A földgázelosztó rendszer kiadási pontjain az egyes földgázelosztói rendszerhasználók által a földgázelosztó rendszerből ténylegesen vételezett gázmennyiség meghatározását a földgázelosztó a rendszerhasználókra az ÜKSZ szerint mért vagy allokált fogyasztás alapján végzi el. Az elosztó rendszerből vételezett földgáz havi mennyiségének elszámolása részben becsült adatok alapján

valósul meg. Ennek következtében a havi elszámolások a profilos fogyasztók esetében kiigazításra szorulnak a helyszíni mérési eredmények alapján, amelyre általában csak évente egyszer kerül sor. A korrekciós mennyiség a profilos felhasználókra allokált (becsült) és a mérők helyszíni leolvasása után ténylegesen megismert tényleges fogyasztások eltéréséből adódik. A havi korrekciós elszámolás a felek jogviszonyában elmaradt. Ez azonban nem mentesíti az alperest azon kötelezettsége alól, hogy a felperes kereskedelmi tevékenységének megszűnésekor a korrekciós mennyiségeket visszamenőleg kimutassa az allokációs adatok és a záró-mérőállások összevetése alapján. Hangsúlyozta, hogy a korrekciós elszámolás végrehajtása kizárólag az alperes, mint elosztó kötelezettsége, a korrekciós mennyiséget az alperesnek kellett volna meghatároznia és a felperes részére megküldenie. Kifejtette, hogy a korrekciós elszámolás következő lépései a korrekciós elszámolási árak és díjak kiszámítása, a korrekciós értékek meghatározása és a korrekciós számlázás. A korrekciós elszámolás során a korrekciós mennyiségű földgáz után fizetendő fajlagos elszámoló földgázarat és földgázelosztási rendszerhasználati díj korrekciós csoportonkénti értékét kell megfizetni. A kereskedő korrekciós egyenlegének elosztó általi elkészítése után állapítható meg az adott kereskedő korrekciós pozíciója: vagy kereskedő befizetésre köteles, vagy a kereskedő kap korrekciós összeget az elosztótól.

Állította, hogy az alperes mint elosztói engedélyes a GET 99. § (1) bekezdésében foglalt - a felhasználó földgáz fogyasztásának elszámolásához szükséges minőségi és mennyiségi adatok szolgáltatására irányuló - kötelezettségének nem teljes körűen tett eleget. Az alperes a GET 100. § (2) bekezdése szerint a korrekciók elvégzésére irányuló kötelezettségének nem tett eleget és negligálta a GET Vhr. 8. § (1) bekezdése értelmében rá vonatkozó kötelezettséget, amely szerint ha napi távleolvasás nem történik, az igénybe vett teljesítmények és az egyensúlyi eltérések napi elszámolása az ÜKSZ-ben meghatározott felhasználói profilra vonatkozó szabályok alapján történik. A GET 102. §-a szerint a fogyasztásmérés és az elszámolás részletes szabályait külön jogszabály, valamint az ÜKSZ határozza meg. Ezen felhatalmazás alapján a profil alapú elszámolási rendszer és a korrekciós elszámolás részletes szabályait az ÜKSZ 15.4.6-9. pontjai és a IV. illetve a XI. sz. melléklete határozza meg akként, hogy az ÜKSZ az allokáció profileltérések miatti utólagos korrekciójának elszámolására kötelezi az engedélyeseket. Az ÜKSZ 15.4.9.1. pontjának és a IV., valamint a XI. mellékletének rendelkezései szerint a kereskedőre vonatkozó korrekciós elszámolást a földgázelosztó köteles megküldeni, egyúttal köteles a korrekciós mennyiséget az adott korrekciós értéken elszámolni, melynek keretében köteles megfizetni a kereskedőnek esetlegesen járó korrekciós összeget. Mindezek alapján az alperes köteles lett volna elvégezni a felperes által 2009. július 1. és a 2011. január 13. között ellátott profilos felhasználók tekintetében a korrekciós elszámolást. Az alperes mint elosztó a korrekciós elszámolási kötelezettségét a felperes irányába nem teljesítette, tehát az ún. allokált fogyasztást a tényleges fogyasztási adatokkal nem vezette össze.

Előadta, hogy a részére az alperes által megküldött és a felperesi újraindított informatikai rendszerbe betáplált adatokat összevetette a záró mérőállásokkal, és kiszámította a korrekciós mennyiségeket, valamint a részére járó korrekciós összeget. A rendelkezésére álló adatok szerint a felperes által ellátott felhasználókra 2009. július 1. - 2010. június 30. közötti gázévben összesen 340.000 m³, míg a 2010. július 1. - 2011. január 13. közötti időszakban 65.000 m³ gázmennyiséggel többet becsült az alperes, mint amennyit azok a hiteles mérési adatok alapján valójában elfogyasztottak.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy az igény alátámasztása a felperest terheli, korrekciós elszámolásra sem a szerződésből, sem a jogszabályból eredő kötelezettsége nincs. Előadta, hogy az Üzletszabályzatában a korrekciók elvégzésére vonatkozó kötelezettsége nem a felperes által hivatkozott korrekciós elszámolásra vonatkozik, hanem arra az esetkörre, amikor az elszámolt értékeket szükség szerint korrigálni kell hibás mérés, nyomásviszony, gázösszetétel miatt.

Védekezése szerint az újra allokálásra az Üzletszabályzat rendelkezései alapján csak meghatározott okból kerülhet sor, azonban a felperes perrel érintett igénye ezen okok közé nem sorolható. Hivatkozott az 535/2015. ... határozattal jóváhagyott ÜKSZ rendelkezéseire, a korrekciós elszámolásra, valamint az 1023/2015. (I.29.) Kormányhatározat rendelkezésére, a központi adatgyűjtő és feldolgozó társaság megalapítása érdekében szükséges intézkedésekről, amelyek szerint a korrekciós számláláshoz szükség lenne az elosztók és a kereskedők között egy korrekciós elszámolási megállapodás létrejöttére, azonban ilyen korrekciós elszámolási megállapodás a peres felek között nem jött létre. Előadása szerint azért szükséges valamennyi rendszerhasználóval megkötni a korrekciós elszámolási megállapodást, mert a korrekciós kiegyenlítés a számítással meghatározott (allokált) és mért felhasználások különbsége POD-onként számítva rendszerhasználókra összesítve a rendszerhasználók között történik. Amennyiben az egyiknél megállapított a többletfelhasználás, azt a másik részére kell megfizetni, mert a felosztható mennyiség egy adott időszakra vonatkoztatva állandó marad. Amennyiben nem kerül bele az elszámolásba valamennyi rendszerhasználó, nincs forrás vagy többletforrás. A 2015. február 10. napján hatályba lépett ÜKSZ rendelkezései szerint a korrekciós elszámolást egy erre szakosított intézet, az Elszámolóház látja el.

Hivatkozása szerint a jogalkotó nem határozta meg, hogy milyen módon, milyen szereplők közreműködésével valósuljon meg az elosztó és a kereskedő közötti korrekciós elszámolás, az ÜKSZ rendelkezéseiből az elszámolási kötelezettség nem vezethető le. Hivatkozott továbbá a szám alatti határozatára, amely alapján a korrekciós elszámoláshoz szükséges adategyeztetést kezdett a felperessel, azonban a szükséges egyeztetés rajta kívülálló tényezők miatt elmaradt. A felperes követelésével szemben elévülési kifogást is előterjesztett.

A Fővárosi Törvényszék a 2015. július 1. napján kelt 34.G.40.886/2015/6. számon hozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.500.000 forint főkövetelést és ennek 2010. április 7. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző félév utolsó napján érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 1.416.050 forint perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy - külön felhívásra - fizessen meg a Magyar Állam javára 1.500.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Határozatában idézte a GET 99. §-ának (1) bekezdését, amelynek értelmében a rendszer üzemeltetők biztosítják a felhasználók földgázfogyasztásának elszámolásához a mérésügyi jogszabályok szerinti minőségi és mennyiségi adatokat, valamint rögzítette, hogy a GET 100. §-ának (2) bekezdése értelmében a földgázszállító és a földgázelosztó köteles gondoskodni a kereskedelmi számla kiállítása alapjául szolgáló fogyasztási adatok összegyűjtéséről, a szükséges átszámítások és korrekciók elvégzéséről és az adatok földgázkereskedőnek történő továbbításáról. A GET Vhr. 8. § (1) bekezdése alapján a földgázelosztó a 100 m³/óra alatti fogyasztású felhasználók digitális adatrögzítéssel rendelkező mérőkkel is elláthatja. Ha napi távleolvasás nem történik, az igénybe vett teljesítmények és az egyensúlyi eltérések napi elszámolása az ÜKSZ-ben meghatározott felhasználói profilra vonatkozó szabályok alapján történik.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesnek mint földgázelosztónak volt kötelezettsége a becsült, az ún. allokált és a tényleges fogyasztás közötti különbség meghatározása, amelynek adatait továbbítani kellett volna a földgázkereskedő felperes felé. Kiemelte, hogy az alperes elismerte azt a tényt, amely szerint a korrekciós elszámoláshoz szükséges adategyeztetést megkezdte, de az megghiúsult. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem tett eleget a jogszabályban foglalt elszámolási kötelezettségének, azaz a mérőórák leolvasásának, ezáltal a korrekciós elszámolás nem történt meg.

Kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes korrekciós elszámolási kötelezettsége nemcsak a ... 723/2011. szám alatti határozatán, hanem a GET és a GET Vhr. rendelkezésein is alapul. Hangsúlyozta, hogy az alperes nemcsak a korrekciós elszámolást nem készítette el, hanem a felek

közötti elszámoláshoz szükséges adatokat sem továbbította a felperes részére. Kitért arra is, hogy nem foghat helyt az alperesnek az 1023/2015. (I.29.) Kormányrendeletre való hivatkozása, mert annak a perrel érintett időszakra nincs visszamenőleges hatálya. A felek közötti elszámolás alapját kizárólag a 2009. június 29. napján létrejött egyedi Elosztási szerződés képezi.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában rögzítette, hogy az alperes indítványozta a perben igazságügyi szakértő kirendelését, azonban a korrekciós elszámoláshoz szükséges adatokat a bíróság felhívása ellenére sem bocsátotta rendelkezésre, ezért a Pp. 181. § (1) bekezdésében megköveteltekre figyelemmel - amely szerint a szakértővel mindazokat az adatokat közölni kell, amelyekre feladatának teljesítése végett szüksége van - a szakértő kirendelésére vonatkozó indítvány teljesítését mellőzte.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Ptk. 198. § (1) bekezdése alapján a felperessel megkötött perbeli szerződésből eredő kötelezettség teljesítésének címén kötelezte az alperest az allokált és a tényleges fogyasztási adatok különbözete alapján felmerülő szolgáltatás ellenértékének, a korrekciós összegnek a megfizetésére. Az alperes elévülési kifogását megalapozatlannak találta, kifejtette, hogy a követelések a Ptk. 324. § (1) bekezdése szerint öt év alatt évülnek el, azonban a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás a Ptk. 327. § (1) bekezdése értelmében megszakítja az elévülést, majd a (2) bekezdés alapján az elévülés megszakadása után az elévülés újból megkezdődik. Megállapította, hogy a felperes a keresetlevélhez F/10 alatt mellékelte, a 2011. május 2. napján kelt felszólítólevelével bizonyította, hogy az alperest felszólította a perrel érvényesített időszakra vonatkozó korrekciós elszámolás megküldésére.

Az elsőfokú bíróság a pernyertes felperes költségének megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest. A perköltség körében az ügyvédi munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) alapján állapította meg, áfát is magában foglaló összegben. A meg nem fizetett kereseti illeték megfizetésére az alperest kötelezte.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen a per megszüntetését és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

A per megszüntetését a Pp. 157. § a) pontja és Pp. 130. § (1) bekezdésének f) pontja alapján arra hivatkozással kérte, hogy az elsőfokú bíróság hatáskör hiányában járt el, a felperes követelése a jogszabályi és ténybeli feltételek hiányában időelőtti. Előadta, hogy a mennyiségi korrekciós elszámolás közigazgatási hatáskörbe tartozik, arra hatásköre aHivatalnak van. A mennyiségi elszámolás kikényszerítése is közigazgatási hatáskörbe tartozik a közigazgatási határozat végrehajtása útján, amely előkérdése az igény elbírálásának. Pénzügyi elszámolásra csak a mennyiségi elszámolást követően, valamennyi rendszerhasználó hiánytalan bevonásával, jogszabályban egyértelműen rögzített áron kerülhet sor.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen, hiányosan állapította meg, melyből alapvetően megalapozatlan jogi következtetést vont le. A felperesi keresetnek sem a jogalapja, sem az összecszerűsége nem bizonyított, a bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a Pp. bizonyítási teherre vonatkozó szabályait. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, mérlegelte, megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésének rendelkezéseit, és az ítélet indokolása során figyelmen kívül hagyta az azzal szemben a Pp. 221. § (1) bekezdésében támasztott elvárásokat.

Kiemelte, hogy a korrekciós elszámolás, a rendszerhasználók (egyetemes szolgáltató, gázkereskedő, saját jogon gázt beszerző felhasználó nagyfogyasztó) közötti elszámolás, melynek közvetítője a korábban hatályos ÜKSZ szabályozásban az elosztói engedélyes, a mai ÜKSZ szerint az elszámolóház (ami még nem került létrehozásra). Kifizetést az elosztói engedélyes csak a rendszerhasználók által teljesített befizetésekből tudott teljesíteni. Ezt úgy szabályozta korábban az

ÜKSZ, hogy addig nem köteles kifizetést teljesíteni az elosztó, míg a befizetéseket a rendszerhasználók nem teljesítették. A hálózati mérési különbözet mértékéig az elosztó is befizető. Ezt az alperes a magára allokált mértékig meg is tette, melyet a felperes sem tett vitássá. Az elosztónak megfizetett rendszerhasználati díj nem tartalmaz korrekciós díjelemet. Helytelen a felperes arra való hivatkozása, hogy ő a korrekciós elszámolást a rendszerhasználati díjjal megfizette.

Előadta, hogy nem keverhető össze a méréssel kapcsolatos korrekció a korrekciós elszámolással. A mérés korrekciója a mért gázmennyiség fizikai normál állapotra való korrekcióját jelenti. A korrekciós elszámolás a profilos felhasználókra becsült (allokált) és a mérőleolvasások alapján ténylegesen mért gázmennyiség különbsége. A korrekciós elszámolásban külön választandó a molekula és a rendszerhasználat ára. Az előbbi a korrekciós elszámolással meghatározott gázmennyiség gázátadói ára, a rendszerhasználati díj pedig az elosztás díja. A felperes az elosztási díjat meg sem fizette.

Véleménye szerint nem volt és nincs alkalmazható jogi szabályozás a korrekciós elszámolásra. Az erre hivatott iparági szabályozás, az ÜKSZ ezen részei részben kidolgozottak, de aHivatal és az iparági szereplők által nem elfogadottak, így nem alkalmazhatók. A peres felek közötti szerződés sem tartalmazott a korrekciós elszámolásra vonatkozó megállapodást. A perben hivatkozott MEH határozat csak a mennyiségi elszámolásra értelmezhető, nem vonatkozik az elszámolóárakra és kifizetésre sem. Hivatkozása szerint a MEH határozatában előírt időszak 2010. július 1-jétől kezdődik, ami rövidebb a felperesi igényben meghatározottnál. Kifejtette, hogy a határozatban foglalt időszak alapján lenne lehetséges csak követelést érvényesíteni, azonban a követelés egy része már elévült. A korrekciós elszámolási rendszerhasználati díjra vonatkozó része azért sem ítéltető meg, mert a felperes meg sem fizette az alperesnek a rendszerhasználati díjakat. Olyat nem követelhet vissza, amit ki sem fizetett.

Állította, hogy amennyiben a ... határozatot végrehajtják a felek, akkor is az csak a mennyiségi elszámolásra terjed ki, a fizetésre nem, mivel az akkor hatályos ÜKSZ szerint csak a befizetéseket követően történhetne meg a kifizetés. Az elszámolás a felperes kereskedelmi tevékenységének megszűnésekor megtörtént, a gázmérőket az alperes leolvasta, a rendszerhasználati díjakat kiszámlázta. A ... határozatával határidő kitűzésével kötelezte az alperest a korrekciós elszámolás elkészítésére, amelynek akadálya azonban a felperes oldalán merült fel. A felperes nem tisztázta az-nal, hogy mely felhasználási helyek tartoznak hozzá.

Az 1/2013. (VII. 11.) MEKH rendelet 3. § (3) bekezdésében foglaltakra is hivatkozott, amely szerint a rendszerhasználati díjak megállapítása és megfizetése során a gáztechnikai normálállapotra való átszámítás a 42. § szabályai szerint történik. Idézte a hivatkozott jogszabályhelyet, valamint a 2. § (1) bekezdés j) pont szerint a gáztechnikai normálállapot definícióját. Kiemelte, hogy az elsőfokú ítéletben hivatkozott GET rendelkezések a mérési adatok átszámítására vonatkoznak, ami nem azonos a korrekciós elszámolással, mivel az nem arról szól, hogyan kell a gáztechnikai normálállapotra átszámítani a mért adatokat.

Hangsúlyozta, hogy a felperes számítással nem igazolta követelését. Álláspontja szerint szakértői bizonyítással lenne a mennyiség meghatározható, de ehhez egyértelműen tisztázni kellene, mely felhasználási helyek tartoztak a felpereshez és melyek az ...hoz. Ez a mai napig nem történt meg éppen a felperes tulajdonosváltásai és a felszámolása miatt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem a korrekciós elszámoláshoz szükséges adatok becsatolására, hanem az elszámolás elkészítésére hívta fel, ráadásul nem is a ... határozat szerinti időtartamra. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványát a hatáskörrel bíró közigazgatási hatóság, az ... megkeresését mellőzte, azonban az adategyeztetések elmaradása miatti adathiány a felhasználók kereskedőhöz való egyértelmű rendelkezése jelenleg is fennáll, és az csak a felperes közreműködésével küszöbölhető ki. Így lehetetlen teljesíteni, amit a bíróság az alperesre rótt a bizonyítás során.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az alperes permegszüntetési kérelmének alaptalanságát azzal indokolta, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami a jelen perben érvényesített követeléssel összefüggésben kimondaná, hogy annak elbírálása nem tartozik bírósági hatáskörbe, hanem más szerv vagy hatóság hivatott dönteni, illetve megelőző eljárást sem tesz semmilyen jogszabály kötelezővé. Előadta, hogy a ... a GET. 127. §-ban meghatározott hatáskörei alapján az alperest pénzfizetésre nem kötelezheti, különösen nem a Ptk.-ra alapított vagy kártérítési jogcímen. Kifejtette, hogy az ... határozatában megállapította az alperes jogsértését, azonban a határozat kikényszerítése gyakorlatilag lehetetlen, mert az alperes még a bíróságnak sem adja át az elszámoláshoz szükséges adatokat.

Véleménye szerint a felperesi követelés időelőttiségére alapított fellebbezés nyilvánvalóan alaptalan, mert az ... korrekciós határozata és az abban meghatározott fordulónap 2011. január 13. napjával bekövetkezett. Ezen időponttól szűnt meg a felperes földgázkereskedelmi tevékenysége, a végső menedékes rendelet szerint. Ezt az álláspontot a fellebbezési ellenkérelemhez csatolt ... Emlékeztető megerősíti, amikor képviselői kijelentik, hogy a korrekciós elszámolás 2011. január 13-i fordulónappal történő elszámolása jogszerű. Az a körülmény, hogy az elszámolás nem került lezárásra, nyilvánvalóan nem eredményezi a felperesi követelés időelőttiségét. Már csak azért sem, mert ha az alperest nem kötelezi a bíróság pénzfizetésre, úgy a felek jogviszonya soha nem is fog lezárulni.

Hangsúlyozta, hogy a Ptk. rendelkezései a jogforrási hierarchia és a felperes státuszának változása miatt elsőbbséget élveznek az ÜKSZ szabályaihoz képest, a feleknek a Ptk. 198. §, 201. § és 231. § alapján el kell számolniuk. A keresete jogalapját nem az ... korrekciós határozat, hanem az annak alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezések és az ÜKSZ rendelkezései képezik, ezért annak a körülménynek, hogy a ... csupán a 2010. gázév tekintetében kötelezte az alperest a korrekciós elszámolás elvégzésére, nincs jelentősége.

A fellebbezési ellenkérelméhez csatolta a 2015. június 22-én felvett Emlékeztetőjét, a ... 2015. július 14-én kelt, a Zalaegerszegi Törvényszék részére nyújtott tájékoztatását, valamint a T/5349. számú törvényjavaslat kivonatát annak bizonyítása érdekében, hogy a földgázpiaci szakmai irányító hatóság, továbbá a jogalkotó a felperesi állásponttal azonosan ítéli meg a korrekciós elszámolás kérdéskörét. A csatolt iratok tekintetében arra hivatkozott, hogy azok az elsőfokú ítélet meghozatalát követően keletkeztek, ezért nem voltak korábban felhasználhatók. A ... Zalaegerszegi Törvényszéknek küldött válaszából kiemelte, hogy a 2009-2010. gázév korrekciós elszámolásáról az ÜKSZ rendelkezik, amely kimondja, hogy a tényleges felhasználások alapján kell végrehajtani az elszámolást. A ... határozatától függetlenül a földgáz elosztóknak kellett azt végrehajtaniuk, az ÜKSZ 2009. május 30-án jóváhagyott szabálya szerint a IV. számú melléklet 4. pontja rögzíti a korrekciós elszámolás részletes szabályait és metodikáját. Hivatkozása szerint azt az állítást, hogy az alperesnek kellett volna ezt végrehajtania, a csatolt Emlékeztető is alátámasztja.

Kiemelte, hogy az alperesnek nemcsak be kell szednie a felperes irányában fennálló kintlévőségét, de arról is gondoskodnia kell, hogy a tartozását megfizesse, azaz el kell számolnia. A korrekciós tényezők, mint adatok, csak az alperesnél állnak rendelkezésre. Önellentmondás, hogy elvégzettnek látja az elszámolást az alperes, más nyilatkozatában pedig annak lehetetlenségét bizonygatja.

Előadta, hogy az ÜKSZ szerint az alperesnek folyamatos adatszolgáltatási, számlázási és elszámolási kötelezettsége volt, ugyanakkor eddig 6 évi késedelembe esett, ez alatt egyes földgázkereskedői megszűnhettek. A felperes a fellebbezési ellenkérelméhez csatolta azoknak a földgázkereskedőknek a listáját, amelyek kereskedelmi engedélye vagy jogi személyisége az elmúlt időszakban megszűnt vagy amelyek felszámolás alatt állnak. Megszűnt cégektől azonban nem lehet korrekciós összeget behajtani, ugyanakkor ezzel nem csökkenheti az alperes a felperesnek jogszerűen járó ellenértéket a saját mulasztása miatt. Akkor járt volna el jogszerűen, ha a korrekciós elszámolás feladatait folyamatosan végrehajtja, követelését bírósági vagy más úton érvényesíti, és nem hagyja veszni az azzal összefüggő befizetéseket. Az ÜKSZ 11. fejezet 1.4.2. pont i) alpontja

alapján fizetési felszólítást kellett volna küldenie a fizetési határidő lejártát követően és a pénzügyi biztosítékot lehívni, az elosztási szerződés teljesítését felfüggeszteni, és a Ptk. 4. § (4) bekezdése szerint saját felróható magatartására miatt előnyök szerzése végett nem hivatkozhat.

Állította, hogy az alperes által hivatkozott mennyiségi korrekciónak nevezett korrekciós elszámolás nem létezik. Hangsúlyozta, hogy a felperes sem fogyasztónak, sem pedig fogyasztónak nem minősülő felhasználónak nem tekinthető a GET. 3. §-ának 17. pontja értelmében, mert fogyasztó az, aki földgázt vagy vezetéken keresztül pb gázt saját felhasználás céljára vásárol. A hatósági eljárási kötelezettséget megállapító GET 64. § (1) és (4) bekezdései fogyasztókra vonatkoznak. Kifejtette, hogy a korrekciós elszámoláson az ÜKSZ is kifejezetten pénzügyi elszámolást és nem mennyiségi korrekciót ért.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy nincs helye a Pp. 251. §-a szerint a per megszüntetésének a Pp. 157. § értelmében, így nincs indoka az elsődleges fellebbezési kérelem teljesítésének, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének.

A felperes a keresetében az alperessel kötött magánjogi szerződés megszűnésére figyelemmel esedékessé vált korrekciós összeg és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, ezért a felperes követelése nem időelőtti [Pp. 130. § (1) bekezdés f) pont]. A felperes magánjogi szerződésen alapuló követelésének érvényesítése nem tartozik más hatóság hatáskörébe [Pp. 130. § (1) bekezdés b) pont] és jogszabály sem teszi kötelezővé a pert megelőző közigazgatási eljárás lefolytatását [Pp. 130. § (1) bekezdés c) pont].

Az elsőfokú bíróság a feltárt adatok okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt elveknek maradéktalanul megfelelő értékelésével helyesen állapította meg a tényállást, az arra alapított érdemi határozata helytálló, döntését a jogszabályok pontos megjelölésével, részletesen megindokolta, és a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet ténybeli és jogi okfejtésével is maradéktalanul egyetért.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésének indokait kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki az alábbiakkal:

Azzal, hogy a Hivatal a felperes részére kiadott földgáz-kereskedelmi működési engedélyt 2011. április 13. napjával visszavonta, a peres felek magánjogi szerződése a Ptk. 312. §-a alapján a további teljesítés lehetetlenné válásával megszűnt, amelyre tekintettel a feleknek a szerződés megszűnéséig nyújtott szolgáltatások alapján egymással szemben elszámolási kötelezettségük keletkezett.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe, hogy az alperesnek mint földgázelosztónak volt kötelezettsége a becsült, az ún. allokált és a tényleges fogyasztás közötti különbség meghatározása, amelynek adatait továbbítania kellett volna a földgázkereskedő felperes felé.

A felperes kereseti tényállítása szerint a felperes által ellátott felhasználókra 2009. július 1. - 2010. június 30. közötti gázévben összesen 340.000 m³, míg a 2010. július 1. - 2011. január 13. közötti időszakban 65.000 m³ gázmennyiséggel többet becsült az alperes, mint amennyit azok a hiteles mérési adatok alapján valójában elfogyasztottak, ezért 30.500.000 forint és kamatai megfizetésére köteles.

Az alperes az ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy az igény alátámasztása és bizonyítása a felperest terheli és vitatta a saját korrekciós elszámolási kötelezettségét.

A bíróság az érdemi ellenkérelem előterjesztése után tudja megállapítani a bizonyítandó tényeket, és csak azután tud a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelő, a jogvita elbírálásához szükséges tájékoztatást adni, mivel a jogvita eldöntése érdekében a kereset és az ellenkérelem alátámasztására előadott tényeket annak a félnek kell bizonyítania, aki arra hivatkozik, különösen, ha azt ellenfelük kétségbe vonja.

A Pp. 139. §-a szerint az ellenkérelemben elő kell adni a felperes keresetével szembeni védekezés alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait. Az érdemi védekezést tartalmazó ellenkérelemnek tehát egyértelmű, részletes tényelőadást kell tartalmaznia arra nézve, hogy az alperes a felperesi követelést vagy annak egyes részeit mennyiben és milyen okból vitatja, a követelésből mennyit és mit tart elfogadhatónak, illetőleg nem elfogadhatónak, és mindehhez azt is szükséges megjelölnie, hogy az ellenkérelem milyen tényeken, a hivatkozott tények milyen bizonyítékon alapulnak. Csak az ilyen tartalmú ellenkérelem, pontosan meghatározott védekezés szolgálhat további esetleges bizonyítás alapjául, ugyanis az ellenkérelemben előterjesztett védekezés szabja meg a további bizonyítás körét.

A Pp. 141. § (1) bekezdése értelmében amennyiben a bíróság a pert nem szünteti meg, az ügyet érdemben tárgyalja, s ha a tényállás már az első tárgyaláson kideríthető, nyomban érdemben határoz. A (2) bekezdés alapján a bíróság, ha ez a tényállás megállapításához szükséges, a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait a per állása szerint a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelően időben előadni, illetve előterjeszteni. Ha a bizonyítás lefolytatása az első tárgyaláson ennek ellenére nem lehetséges, vagy csak részben lehetséges, a bíróság a tárgyalás elhalasztása mellett elrendelheti a per további előkészítését. A (6) bekezdés szerint ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevárása a per befejezését nem késlelteti.

Az elsőfokú bíróság a 2015. május 20-án tartott tárgyaláson a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terheli annak a bizonyítása, hogy a GET. 100. § (2) bekezdése és a Get. Vhr. 8. § (1) bekezdése, valamint az ÜKSZ 15.4.9.1. pontjának IV.11. számú mellékletében meghatározott földgázelosztóra irányadó korrekciós elszámolási kötelezettségének a felperes irányában eleget tett.

Felhívta az alperest - a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésében meghatározott jogkövetkezmények alkalmazásának terhe mellett -, hogy 15 napon belül csatolja be a 2009. július 1. - 2011. január 13. közötti időszakot érintő, az ÜKSZ rendelkezéseinek megfelelő, valamennyi kereskedő személyét tartalmazó korrekciós elszámolást. Figyelmeztette az alperest, hogy a Pp. 163. § (2) bekezdésében foglaltak alapján az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valóban fogadhat el tényeket, ha azok tekintetesen kételye nem merült fel.

Az alperes ezt követően 5. sorszám alatt benyújtott előkészítő irata az általa helyesnek tartott tényleges fogyasztásra vonatkozó korrekciós adatok körében semmilyen tényállítást nem tartalmazott, az alperes kizárólag arra hivatkozott, hogy a korrekciós elszámolás tartalma szakértői bizonyítást igényel.

Az alperesnek lehetősége volt arra, hogy az ellenkérelmében az általa helyesnek tartott tényleges fogyasztásra vonatkozó tényállításokat megtegye és azokat bizonyítékokkal alátámassza; ezen kötelezettségének az elmulasztása a terhére esik. Sem a fél, sem a bíróság nem háríthatja át a szakértőre a per eldöntéséhez szükséges tények és körülmények felderítésének feladatát. A bíróságnak kell közölnie a Pp. 181. §-ának (1) bekezdése szerint a szakértővel mindazokat az adatokat, amelyek a szakvélemény előterjesztéséhez szükségesek. A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli [Pp. 3. § (3) bekezdés].

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy érdemi ellenkérelem hiányában bizonyítási eljárást nem kellett lefolytatnia, mert az alperes ellenkérelme - az általános hivatkozások miatt - érdemi elbírálásra nem volt alkalmas.

Mindezekre tekintettel az alperesi védekezésben kifejtettek a felperes által rendelkezésre bocsátott bizonyítékokkal szemben megalapozott kétely támasztására alkalmatlanok, a fentieknek megfelelő, értékelhető tényelőadást is tartalmazó alperesi védekezés hiányában az elsőfokú bíróság a Pp. 163. § (2) bekezdésére is figyelemmel helyesen eljárva valónak fogadta el a felperes által állított tényeket a követelés jogalapja és összszerszerűsége tekintetében.

Az elsőfokú bíróság az alperes előadásának bevárása nélkül jogszerűen hozott határozatot, a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján helytállóan értékelte az alperes terhére a tényállítás és a bizonyítás elmaradását.

Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy az alperes még a fellebbezésében sem adta elő, hogy milyen mértékben és milyen tényleges fogyasztást állítva vitatja a felperes követelését.

Mindebből az következik, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat nem fordította meg, az alperes érdemi ellenkérelmet, ahhoz kapcsolódó bizonyítékot nem terjesztett elő az elsőfokú bíróság többszöri felhívása ellenére sem.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes javára a R. 3. § (3) és (5) bekezdése szerint meghatározott, a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2016. február 17.

. Koday Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita s. k.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
tisztviselő